

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 26 mars 1946 kl. 2 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till viss ändring i gällande tulltaxa m. m.

I en den 8 mars 1946 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 182, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga följande förslag till ändring i den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan:

		Tull för 100 kg kronor
612	Spånadsvaror — — — inbegripna: gulddragartråd; — — — beskaffenhet E <i>Anm.</i> Till detta nummer hänförlig vara, som är avsedd uteslutande för tillverkning av elektriska ledningssnören, drager en tull av 100 kr. för 100 kg.	600:—

dels antaga följande förslag till ändring i förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa:

Tulltaxe-nr	Statistiskt nr	V a r u s l a g	Tilläggs-tull för 100 kg kronor	Tull för 100 kg kronor
612	1175	Spånadsvaror — — — inbegripna: gulddragartråd; — — — beskaffenhet E <i>Anm.</i> För vara, som är hänförlig till detta nummer och som är avsedd uteslutande för tillverkning av elektriska ledningssnören, skall tilläggs-tull icke utgå.	300:—	

dels ock förklara, att dessa ändringar skola träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bland annat följande.

Inom elektrotekniken användas för vissa ändamål ledningssnören, innehållande mycket böjliga ledare, som äro tvinnade av ett antal s. k. spinsttrådar och isolerade genom omspinning och omflätning av spånadsvara. Spinsttrådarna bestå av en kärna av garn, omkring vilken i jämn och tät spiral lindats en platt tråd av metall (seg brons, kadmiumkoppar eller annan lämplig metallegering) med en bredd av några tiondels millimeter.

Enkla spinsttrådar och av dylika trådar tvinnade ledare utan isolering tulltaxeras enligt nr 612 i tulltaxan (statistiskt nr 1175), som upptager guld-dragartråd, ävensom paljetter och kantiljer, oavsett materialets beskaffenhet, med tull av 600 kronor för 100 kilogram jämte tilläggstull av 300 kronor för 100 kilogram enligt förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa. Med spånadsämne isolerade ledare av spinsttrådar och färdiga snören, innehållande dylika ledare, falla, om trådtjockleken uppgår till högst 0,5 mm, under tulltaxenr 1040 (statistiskt nr 1879: 2), och om trådtjockleken uppgår till mer än 0,5 mm, under tulltaxenr 1041 (statistiskt nr 1880: 2) samt draga en tull av 100 kronor respektive 50 kronor för 100 kilogram.

I en den 26 oktober 1945 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift har *Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson* hemställt om vidtagande av sådana åtgärder, att s. k. gespinst (spinst) för industriell förbrukning snarast möjligt åsättes en tullsats, som bättre överensstämmer med för övrig elektrisk ledningstråd gällande tullsatser.

Över bolagets framställning ha, efter remiss, kommerskollegium och generaltullstyrelsen avgivit gemensamt utlåtande. Vid utlåtandet ha fogats yttranden från telegrafstyrelsen, statens industrikommission och Sveriges elektroindustriförening.

Beträffande innehållet av ifrågavarande framställning ävensom däröver avgivna yttranden tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 2—4).

Föredragande *departementschefen* har i propositionen förordat, att tullen å enkla och hoptvinnade spinsttrådar till elektriska ledningssnören nedsattes till 100 kronor för 100 kilogram. Tullnedsättningen syntes lämpligen kunna genomföras på sätt kommerskollegium och generaltullstyrelsen föreslagit. Till förebyggande av missförstånd torde emellertid därjämte i förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa under nr 612 böra intagas en anmärkning av innehåll, att tilläggstull icke skulle utgå för nyss angivna spinsttrådar. Det torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma dag för ikraftträdandet av ändringarna i tulltaxan och förordningen med tillägg till denna.

Utskottet.

Utskottet, som ej funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 182.

Stockholm den 21 mars 1946.

På bevillningsutskottets vägnar:

ELON ANDERSSON.

Närvarande: se under betänkande nr 20.
